

Wiersze poetów niderlandzkich

w przekładach Andrzeja Dąbrówki

„Kresy” 28, 1996 nr 4

- s. 122–137 (32 wiersze 6 poetów: G. Achterberg, I. Gerhardt, T. v. Deel, T. Tellegen, H. Faverey, L. Nolens);
- s. 138–145: A. Dąbrówka, *Wszystko ma głos. Dwa programy estetyczne w poezji niderlandzkiej XX wieku.*

Gerrit Achterberg

1. "Beumer i Ska – Przeprowadzki" 122 „Beumer&Co”
2. Przechadzka we śnie 123 Slaapwandeling
3. Pomnik 123 Standbeeld
4. Tableau mourant 123–4 Tableau mourant
5. Modlitwa do ognia 124 Gebed aan het vuur

Ida Gerhardt

1. Japoński rybak 124 Japanse visser (*De slechtvalk*, 1966)
2. Zmarłej 125 De gestorvene (*De slechtvalk*, 1966)
3. Listy przyjaciół 125 Brieven der vrienden (*Ravenveer*, 1970)

Tom van Deel

1. List 126 Brief (Achter de waterval, 1986)
2. Wieczór 126 Avond (Achter de waterval, 1986)
3. Czym 126 waarmee
4. Droga 127 De weg (toen nog niet gepubliceerd, van een typoscript, 1994)

Toon Tellegen

Z cyklu “Ja i ja” (Ik en ik, 1985)

1. Jechaliśmy poprzez noc
2. Zatrzymaliśmy się...
3. Jechaliśmy poprzez noc...
4. Skręcaliśmy w boczne drogi
5. Jechaliśmy poprzez noc 127–129

Hans Faverey

Zabraknięte [10 gedichten] 129–133
1989

[10 gedichten uit:] *Het ontbrokene*,

1. Na swojej bardzo wątej nici...
2. Nic nie wskóram...
3. Oto siedzę...
4. Jeżeli bóg...
5. Czy mroczna róża...
6. Czy bóg...
7. Odcięcie głowy...
8. Jeszcze zanim...
9. Nie dbając o cokolwiek...
10. Tak przejrzyście jak jest dziś...

Leonard Nolens

1. Jak zwierzak 133 *Als een dier (Liefdes verklaringen, 1990)*
2. Harmonia sfer 134 *Harmonie der sferen*
3. Minimum socjalne 134 *Burgerlijk bestaansminimum*
4. Wielojedynie 135 *Veelenig*
5. Melancholia 136-7 *Melancholie*

Gerrit Achterberg*
"Beumer i Ska – Przeprowadzki"

Obnaża każdy kąt
domowe tajemnice.
Podłogi śmiertelnie się wstydzą.
Lampa wisi wielka, tak nisko,
bo nie ma już pod nią stołu.

Ci, co przychodzą z dołu,
na oślepie niszczą wszystko,
co jest pozamykane,
i każda rzecz traci pamięć;
ale miłość przychodzi z Panem
i Pan jest miłością. Amen.

Drzwi, kiedyś do pokoju,
teraz wiodą z dworu do domu.
Pod rękami tej hordy
umiera szkło.

Lustro wieczornego światła
powoli się zagina
i znów zamyka pokój.
Wszędzie jest pajęczyna.

Gdzie mrok spowijał sofę,
wszystko już powiedziane:
znalazł się damski pantofel;
ale miłość przychodzi z Panem.
A psy będą stać za progiem.

* Wiersze pochodzą z tomów: Eiland der ziel (Wyspa duszy, 1939); Thebe, 1941;
Morendo (Zamierajaco, 1944); Sphinx (Sfinks, 1946); Energie (Energia, 1946).